

KURJER LITTEWSKI

w WILNIE dnia 29. Czerwca V. S. ROKU 1810.

S. PETERSBURG V. S. d. 18 czerwca. W nadgrode znamienitych zwycięstw, które mi wojsko nasze Multańskie za Dunajem pomnożyło teraz na nowo chwałę oręza Rossyjskiego, J. J. Moś namilosciwiey mianować raczył kawalerami orderow; S. Włodzimierza krzyża wielkiego, pierwszego stopnia, Głównokomenderującego wojskiem w Multanach Generała od infanteryi Kamińskiego 2go; S. Alexandra Newskiego, Generał Leytnantow Markowa i Grafa Lanżerona; S. Męczennika i zwycięzcy Jerzego 3ciey klasy, GL. Zasa, Generał Maiorow Xcia Dolhorukiego 5go, i Czyzrewa; S. Anny i klasy Generał-maiorow Keliubakina, Lisaniewicza, Nowaka i Anzelma; S. Włodzimierza 3ciey klasy Generał-Maiora Palicyna i 4go stopnia ze wstęgą Adiutanta GL. Grafa Lanżerona kapitana Kifrianowa.

W podwyższeniu stopniow, zostali GL. Graf Kaminski iszy naczelnik 12stey dywizyi Generałem od Infanteryi, szef Starodubowskiego dragońskiego pułku GM. Woynow Generał Leytenantem, szef Olwiopolskiego huzarskiego pułku Dakterew, szef 6go strzeleckiego pułku Graf S. Piest, dowódzca Tambowskiego musz. p. Baszyłow, szef dniewrowskiego m. p. Xze Chowański, szef 32 strzeleckiego p. Meszczerinow, szef Narwskiego m. p. Graf Woroncow, i dowódzca Fanagoryjskiego grenadierskiego pułku Golfreych, Generał Maiorami. Officerow sztabu 9, officerow wyższych 55, podofficerow 18, otrzymali wyższe stopnie.

Adiutant Generała od infanteryi Grafa Kaminskiego i, kapitan w grenadyerskim fanagoryjskim p. Paszkiewicz przeniesiony do Leybgwardyi do pułku strzeleckiego—Za osobliwszą waleczność i gorliwość korpusu GL. Grafa Kaminskiego i w szturmie Bazardzka okazaną, dystyngwującym się officerom, którzy orderow nie odebrali, darowane są znaki złote dystynkcyi, nadające każdemu 3 lata służby do wzięcia wojennego orderu i pensyi, a wszystkim żołnierzom srebrne medale nosić się mające u guzika na wstędze orderu S. Jerzego—Półkom starodubowskiemu dragońskiemu i fanagoryjskiemu grenadyerskiemu znamiona dystynkcyi, moskiewskiemu grenadyer: i tambowskiemu musz. srebrne trąby darowane.

WIEDEN 15 czerwca (z Berlinskiey Hamb. Zusch.) Franciszek 2 ukochany nasz Cesarz powrócił tu z odbytey do Czech podróży; lecz w krótkce na nowo nas opuszcza mając wyiechać do Baden. Za dni kilka ma przyiechać tu z Paryża Graf Metternich minister spraw wewnętrznych naszego państwa. Mówią że między Francją a Austryją zawarty został traktat

odporny; ostatnie mocarstwo podług warunkow tey umowy obowiązane iest w zdarzoney potrzebie dostarczyć wojsko posiłkowe od 150. t. ludzi—Z Jlliryi ziechało tu nader wielu kupcow zamożnych. Z Amszterdamu przybył bankier bogatego niegdys domu Goll. Mówią że skarb nasz traktuje w Hollandyi o nową pożyczkę, i że przy tey ułożeniu będą policzone stare długi, które przed tym były zaciągnięte u Hollendrow przez dom Austriacki—Casarzowa w Carlsbad teraz bawi się: wszyscy mieszkańcy nieskończenie kontenci z iey pobytu w tém mieście. AXże Karol bawi w tey stolicy; co dzień z rana przechadza się w mundurze wytartym koło fortyfikacyi: tamże odbywają się wojskowe popisy.

Z Turcyi przychodzące wiadomości donoszą o przygotowaniach otomanow do popierania wojny. W. Wezyr do wszystkich prowincyi rozesał posłów dla przyspieszenia posiłkow do głównego obozu pod Szumlą. Mianowicie baszowie Albanii, Macedonii, Romelii, Grecyi i Morei, są wezwani do stawienia należytey liczby zbroynych ludzi. Z Natolii i innych wielkorządztw Azyi przybyły już nie które posiłki. Niektórzy zaś naczelnicy nie chcieli przechodzić przez ciasninę Dardanelską i rozwiązali wojsko rozpuszczając żołnierzy do ich domow. Sultan wydając firman do nowego Kaymakana rozkazał przedsięwziąć naydzielniejsze środki do poparcia wojny i dla opatrzenia stolicy w żywność potrzebną. Porta zamierza upierać się przy całości państwa Tureckiego; i iak mówią iest w postanowieniu nie odstępować dobrowolnie, naymniejszey części krajow swoich. Mówią o bardzo ważnych propozycyach, które miały bydz uczynione od dywanu agentowi Francuzkiemu w Stambule rezydującemu P. Latour Maubourg. Rozumieją że Porta wzywa pośrzednictwa Napoleona.

Los Jlliryi ma bydz rozwiązany w miesiącu czerwcu: Austrya ma ztąd otrzymać wielkie korzyści. Prowincye te rozległe są na 900 mil kwadratowych i zawierają półtora miliona ludności; azatym łatwo utrzymywać mogą 50 t. woyska. Regimenta fr. wychodzą z Laybach, Agram, Fiume i Triestu do Włoch południowych. Napoleon uzbraiać kazał na morzu adryatyckim fr. eskadrę dla zabezpieczenia handlu przeciwko anglikom: do tego celu użyte będą statki darowane, ustąpione i osobno w porcie Weneckim budujące się nowe okręty wojenne. Anglicy na wyspach Jońskich pomnożyli swoją potęgę 2ma regimentami; z czego w nosza niektórzy że ich zamiarem iest

uderzyć na wyspę Corfu i opanować tę twierdzę—Konfiskata okrętów tureckich, które spodiły się opłatą cła anglikom i dając się przezierać uznały ich panowanie na morzu, do skutku przychodzi. Do kupna skonfiskowanych towarów nie tylko należą francuzi i włosi, ale dla powiększenia ceny i cudzoziemcy są przypuszczeni.

PARYŻ d. 15 czerwca. (z Monitora, Fran) Napoleon i Ludwika bawią w Paryżu; ciągłe uczty, biesiady, i weselości zajmują godziny Monarchow, i ludu. Posłowie austriacy tu się znajdują; o wyjeździe Grafa Metternich jeszcze niesłychać, wielu magnatów z państwa austr. przedsięwzięcie mieszkać w tej stolicy. Król Westfalski za dni kilka wyjeżdża do Cassel, podobnież Vice-król włoski wkrótce ma powracać do Medyolanu. W Xże Wirtzburski jeszcze tu zabawi. MM. Bernadotte, i Davoust mieszkają w dobrach swoich niedaleko tej stolicy—Między Nantes i Brest w Bretanii zbiera się liczne wojsko nasze: cel i przyznaczenie dotąd nieodkryte; inny oboz jest założony pod Boulogne; w nim dowodzi G. Vandame.

W tym ostatnim wojsku zdarzył się przypadek iakiego nigdy podobno nie było. Generał brygady Sarrasin uciekł do Anglikow. Całą rzecz objaśnia następny urzędowy raport G. Vandame do ministra wojennego „Telegrafem doniosłem o przeysciu GB. Sarrasin do Anglikow, teraz donoszę o okolicznościach tego nadzwyczajnego zdarzenia. Dnia 10 rano GB. Sarazin z iednym murzynem udał się na morze z rybakami pod tytułem ryb łowienia. Postrzegłszy ieden bryg ang. zmusił rybakow do zbliżenia się do tego okrętu pod pretextem że jest posłany od rządu swojego dla traktowania z nieprzyjacielem i w tym wydał na piśmie świadectwo rybakowi, azatym wsiadł na bryg ang. Dowiedziawszy się o tej ucieczce rozkazałem odmienić parole w całym wojsku i znaywiększą pilnością odbywać strażę. Zabrałem wszystkie papiery z budy GB. Sarazin; i jego adiutantow aresztowałem, oraz jego służących do policyi posłałem, iakoteż rybakow i wszystkich tych, którzy należeli do ucieczki tego generała. Zdziwione wojsko poczytało ten postępek wodza za szaleństwo. Nikt niepoymie tego przedsięwzięcia. Ja sam tym bardziey iestem zadziwiony, im więcej doświadczylem od niego przywiązania do służby, i gorliwości w pełnieniu obowiązkow przyiętych. Nikt nie był czynnieyszym od niego, nikt więcej niezatrudniał się sprawami obozowemi, nikt większey niemógł zyskać wiary nad niego. Z wieczora przed swoją ucieczką przesłał sprawdzenie rachunkow swojego woyska. Niemożna było mieć najmniejszego podeyrzenia o tym wodzu. Z examinu rybakow pokazało się że pistoletami i puginalami grożąc zmusił ich do zbliżenia się do Anglikow.“ Azatym po ogłoszeniu wojsku tak haniebnego postępku wyszedł rozkaz ażeby po wszystkich brzegach dawano pilną uwagę na GB. Sarazin, ażeby jego natychmiast przytrzymano, skoroby się gdziekolwiek pokazał.

LONDYN d. 8 czerwca. (z Ham. Alton:) Dnia 4 skończył Król rok 72 życia swojego. Stolica ta święciła tę wielką rocznicę. Xiążęta

Yorck, Clarence, Kent, Sussex, Cambridge, i Gloucester złożyli powinszowanie oycu swojemu; potym dwór cały oddał cześć podobną. Wiele dano biesiad z tej okoliczności, wielokroć z dział uderzono w Tower, i Westminster. Od czasu utraty wzroku Monarcha przestał być tak czynnym iak był pierwiey; ledwo teraz wstaie o 6tej, słuha rapportow ministrow do godziny 9tej, potym udaie się na nabożeństwo do kaplicy; o 10tej z królową lub którąkolwiek xiężniczką iedzie na spacer, o godzinie 1szej ie. obiad a potym resztę dnia przepędza z familią swoją. X. Cumberland powraca do zdrowia. Dnia 2 X. Albuquerque oddał Królowi listy wierzytelne od Junty hiszpańskiej.

Pisma nasze napelnione są uwagami o sprawie Burdetta. Niektórzy przepowiadają ztąd arcy ważne wypadki. Bogactwa tego reprezentanta, imie, talenta, znaczenie, popularność, stanowi na iego stronę znakomitą wagę. Litość publiczna i przyiaźń dla niego zdaie się przybierać niejaką postać buntu. Stronnicy wdziwiają iego koloru mundury; mieszkańcy Westmisteru, Middlesexu, Liverpool i części Londynu głośno za nim przemawiają i groźnie przez pisma uwolnienia domagają się. Podobną lubo mniey silną miał sprawę P. Wilkes; zaburzenia wewnętrzne pociągnęły za sobą wojnę Amerykańską i utratę tych prowincyi; lękać się teraz trzeba ażeby Anglia niedoświadczyła większych nieszczęść. Z zadumieniem patrzy Brytania W. na sąd królewski, czy ten poważy się przyiąć sprawę między naywyższą w kraju władzą, iaką reprezentuje Parlament, a iednym iego członkiem; gdyż sąd królewski wyższy iest nad wszystkich ludzi pojedynczo wziętych, urzędnikow, wodzow i ministrow, a Parlament wyższy nad wszystkich przyymie lub odrzuca projekta od samego Króla podane. Przyszłość niedaleka objaśni na czym zakończy się ta walka—Z Indyi wschodnich powraca Lord Minto.

RZYM d. 4 czerwca. (z Fzankf. Baren:) Imperator Napoleon i Ludwika wyjechać mają z Paryża d. 25 tego miesiąca, zwiedzą Monarchowie Włochy, a mianowicie zaszczą swoją bytnością naszą stolicę. Już uformowaliśmy gwardyą honorową na przyjęcie wielkich gości; pałac wyporządza się na ich przybycie. Spodziewamy się być świadkami wielkich ceremonii na świetnych uroczystościach, iakich od dawna to miasto niewidziało. Wielki oboz zbiera się pod murami naszymi: tu przychodzą woyska, które były rozłożone w Illiryi, a te, które tu dawniey stały, udały się do Włoch południowych do Kalabrii. Zakonnicy rozchodzić się zaczynają do domow familii swojej; wszystkie ich dobra, domy, klasztory zajmują się na skarb publiczny. Zostawiające się 4 zgromadzenia zakonne z iedney i 4ry z drugiey płci będą na nowo urządzone opatrzone, i pewne przeznaczenie dla publicznego pożytku odbiorą.

Joachim Król neapolitański obieżdżając prowincye swoje przybył d. 26 do Nicastro: G. Lamarque przywoził z Paryża ważne wiadomości. Wyprawa zapowiedziana nie ma kończyć się na postrachu, lecz rzeczywiście ma być skuteczną. Pod Otranto krąży eskadra fr. Na statkach rybackich i kupieckich

już znajduie się część iedna żołnierza. Cały Neapol zupełney używa spokoyności; wszędzie zbóycy wytępieni zostali. Batalion Korsykano-
w przyjął służbę w woysku Neapolitańskim—
Sycyliyczycy przekonani są, iż niepotrafią o-
przec się, skoro tylko francuzi wylądować przed-
sięwezmą—Z Gibraltaru morzem przyszła wia-
domość, iż wielkie posiłki angielskie do Cadix
są przysłane. Flotta ich krąży między tym
portem a Minorką.

W królestwie włoskim ogłoszono wyrok
Napoleona przyłączający południową część Ty-
rolu do tego kraiu. Rozkazał iuż Imperator
pozawieszać wszędzie herby państwa, wprowa-
dzić Codex fr: i administracyą, iaka iest we
Włoszech. Upadły więc pogłoski, że część ie-
dna Tyrolu miała bydź przyłączoną do Illiryi,
wyrok Napoleona ziednoczył ją na zawsze z
królestwem włoskim. Vice-król ma przyjechać
do Medyolanu, kiedy Napoleon uda się przez
Alpy na równiny Lombardy; w całej tey dro-
dze X. Eugeniusz ma towarzyszyć W. Monar-
sze.

Ponawia się pogłoska o projekcie wyjazdu
Lucyana Bonaparte do Ameryki północney. Z
tey okoliczności i dla niedostatku materyi wa-
żniejszych kładniemy treść życia iego. Lucyan
brat młodszy od Napoleona zma laty, urodził
się w Korsyce, zebrał dostatki i honory we
Francyi, używa bogactw we Włoszech. Rewo-
lucya fr: i więźność brata dały nayprzód miey-
sce w administracyi woyska, potym został ko-
misarzem wojennym. Roku 1797 departament
Liamone mianował go do Rady 500: tu wsła-
wił się stateczną i rozsądną gorliwością o dobro
i wolność oyczyzny. Roku 1798 odparł pro-
jekt zamykania sklepów co niedzielę, wniesio-
ny dla zmuszenia ludu do święcenia ustano-
wionych dekad, naysilniey powstawał przeciw-
ko zdziercom skarbu publicznego, i zyskał u-
chwałę sądenia winnych. Wybrany sekreta-
rzem rady 500 chciał utrzymać konstytucyą
Cyzalpińską, lecz Dyrektoriat odmienił formę
rządu. Statecznie utrzymywał wolność druku
iaka iest w Anglii. W rocznicę rewolucyi fr:
wezwał kollegow do wykonania przysięgi iako
życiem utrzymywać będą konstytucyą roku 5go.
Kiedy Jourdan był powołany z rady 500 do
woyska, Lucyan dał znakomite pochwały iego
patriotyzmowi. Silnie powstawał przeciwko
przywróceniu podatku od soli. Zganił repre-
zentanta Carret mówiącego że zamordowanie
postów fr: w Rasztadzie niezrobiło żadnego wra-
żenia na umysłach i zyskał, że ten punkt z ie-
go mowy był urzędowie wymazany. W czasie
kampanii Suworowa we Włoszech tak niesze-
częśliwey dla Francyi wielekroć i długo naga-
niał czynności dyrektorow i błędy ich wyliczał.
Dnia 14 lipca w roczaicę zruynowania bastyl-
li miał mowę w zgromadzeniu prawoda-
wczém przeciwko monarchii i anarchii. Te-
go czasu w dziennikach publicznych wielka
powstała walka względem opinii Lucyana;
przeciwnie umilknąć musiały przed powagą
Monitora. Mówił w zgromadzeniu wiele o
niebezpieczeństwach, któremi zagrozili Ros-
syanie i Szuani, lecz kiedy zaprojektowano
ażeby ogłoszono, że oyczyzna w niebezpieczeń-
stwie, mocno walczył przeciwko tey propo-

zycy i doradził ażeby przyspieszono zaciągi
nowe. Zbliżała się tym czasem rewolucya 9.
listopada 1799, która wyniosła Napoleona na
konsulostwo. Jourdan wniósł że gotuie się cios
przeciwko zgromadzeniu prawodawczemu, Lu-
cyan odpowiedział, że każdy gwałciciel naro-
dowey reprezentacyi wyięty będzie z pod opie-
ki prawa. Potym został prezydentem rady
500; nadszedł nakoniec dzień 9 listopada; wcho-
dzi Napoleon do sali prawodawcow; powstaie
wielka wrzawa z powodu tego naruszenia bez-
pieczeństwa reprezentacyi: Lucyan dobywa ca-
ley siły i używa całej wymowy na uspokoie-
nie umysłów: niemogąc uciszyć burzy, zdarł z
siebie znaki dostoięstwa i wyszedł z sali: sły-
sząc o niebezpieczeństwie brata, którego prze-
ciwnicy oskoczyli, posłał żołnierzy dla uwol-
nienia, owszem wsiadłszy na konia gorliwie
wzywał woysko do obrony, donosząc że ich
wodz miał bydź zamordowany: ten śmiały krok
zdecydował wypadki, a żołnierz rozproszył
przeciwnych rewolucyi. A zatym na nowo
pokazał się w sali i w żywych kolorach wyło-
żył niedoleżność rządu dyrektorow, wytłuma-
czył przyczyny tych odmian, i przekonał że
one były skutkiem konieczney potrzeby oaz że
robią się w duchu utrzymania całości i wol-
ności narodu. Wniósł projekt do wyznaczenia
komissyi na ułożenie projektu nowego rządu,
otrzymał wyrok stosowny i sam wszedł do
tey nowej komissyi prawodawczey, która u-
tworzyła rząd konsularny. Roku 1800 oznay-
mił o uroczystém przyjęciu nowej konstytu-
cyi, która więcey liczyła głosow od wszyst-
kich uprzednich. Wniósł projekt na odwo-
łanie wygnańcow i otrzymał decyzyą odpo-
wiednią. Potym został mianowany ministrem
interessow wewnętrznych. W mowie do Inwa-
lidow wyluszczył przyczyny rewolucyi, i wszy-
stkie cuda, które ona zrodziła. Roku 1800.
paźd: 9 wyjechał do Madrytu w tytule Am-
bassadora. R. 1801 w wrzesniu w Badajoz
podpisał pokoy między Francyą a Portugallią.
R. 1802 marca 9 wszedł do Trybunału i w
imieniu tego ciała był tłumaczem w zgroma-
dzeniu prawodawczem życzeń za przyjęciem
konkordatu. Tego czasu własnie stracił
pierwszą swoją małżonkę, późniey ożenił się
z wdową iednego bankiera P. Jouberteau na-
zwaną. Dnia 18 i 19 maja wnosil projekt u-
stanowienia legii honorowey i przekonał o
potrzebie; w lipcu sam został wielkim urzę-
dnikiem teyże legii, i wszedł do Senatu, a pó-
zniecey otrzymał senatoryą Trewirską. R. 1803
w lutym został członkiem instytutu umieię-
tności politycznych i moralnych. Nastąpił tym
czasem rok 1804, odkryły się wielkie zamachy
Georges i Pichegru na wywrócenie rządu Kon-
sula dożywotniego: G. Moreau był oskarżony
o należenie do tey rewolucyi; w tenczas Lu-
cyan Bonaparte wyjechał do Włoch i osiadł
w Rzymie: działo się to w kwietniu, a w
maju d. 10. Senat przyznał Napoleonowi do-
stoięność Imperatora i tron dziedziczny; koro-
nacya zaś nastąpiła 2 grudnia. Od czasu tych
odmian nie pokazał się Lucyan w Paryżu, a
nawet nogą na ziemi fr. nie stanął. Nieda-
leko Rzymu kupił piękną wieś Villa Borgu-
ese nazwaną; i tam życie otwarci i przyiemie

ze wszystkimi, którzy tylko bywają u iego. Zachęcać artystów, dobywać pamiątek starożytnych, kochać nauki, iest iego rozkoszą. Roku 1808, kiedy zaszła rewolucya Hiszpańska, przez którą familia panująca Bourbonow zrzekła się praw do korony, był wzywany na tron hisz; iuż był wybrał się w drogę i przyjechał do Turynu, lecz przekonanie bliższe o sprawie zachowało go na pocięgę uczonych. Stały w swoich maxymach i nie zmienny odrzucił wszelkie korzyści im przeciwne.

FRANKFURT d. 19 czerwca. (z Frank: Ulm) Xże Pruski Wilhelm tu przyjechał udając się z Berlina do Paryża: cel podróży niewiadomy. Do teyże stolicy iedzie General dywizyi z wojska króla bawarskiego Wrede, dla układow z dworem fr. Maxymilian, Józef wyjechał z Munique; udaie się do kąpieli Baden pod Raszta; d. 17 iuż był w Memingen. Przeszły król szwedzki Gustaw Adolf pojechał z Lausanne do Genf dla oglądania naywyższej góry w Europie Mont blanc zwaney od śniegow które na niey zimają latem statecznie bieleją. Król westfalski oznaymił przez gońca ministrom swoim że niechybnie powróci po dniu 25 z Paryża do kraioiw swoich. Podobnież W. X. Wirtzburski przy końcu miesiąca do swojego xięstwa z powrotem iest oczekiwany. Wojska fr: zupełnie ustąpiły z Tyrolu północnego, który należy do Bawaryi; wyszły także z Norymbergi, Ratzbony i innych miast bawarskich i Frankonii: poruszenie ogólne oznacza powrót całego wojska do Francyi; iednak z regimenta strzeleckie konne iuż pod Strażburgiem będące, telegrafem rozkaz odebrały powrócić na pierwsze swoje stanowiska nad rzeką Necker niedaleko Manheimu — Król saski powrócił do Drezna z podróży przedsięwziętey do xięstwa warszawskiego. Biegają wieści, że do tego ostatniego kraiu poydą wojska saskie.

HAMBURG d. 25 czerwca. (z Hamb:) Karol 13. król szwedzki wydał odezwę do stanów szwedzkich, ażeby iak nayrychley wybierali deputatów i ich na seym walny do Sztokolmu przysylali. Wyraził Monarcha że ten seym nadzwyczajny zwołuie się z nadzwyczajnego wypadku śmierci Xcia Karola Augusta następcy tronu szwedzkiego — Wielka liczba okrętów angielskich kupców pokazała się na morzu Bałtyckim; 70 zawinęło do Gothenburga, koło Bornholm i Helgoland nierównie większa liczba żeglowała. W Portach Pomeranii szwedzkiej wiele okrętów sekwestrowanych zostało. Król duński przez wyrok rozkazał niewpuszczać do Huzum i Teningen okrętów amerykańską flagę noszących z powodu iż ona iest nadto nadużywana, że pod nią anglicy swój handel prowadzą. Toż samo prawie król pruski uczynił w Swinemunde porcie Szczecińskim.

W Amszterdamie straszna zbrodnia, na osobie służącego u Posła francuzkiego popełniona wielkie sprawiła na umysłach wrażenie. Poselstwo fr: zaniósło skargę do Króla o obrazę swojego bezpieczeństwa i honoru, tym bardziey gdy to stało się na miejscu publicznym i kiedy obior dostatecznie oznaczał służącego posła. Policya wyznaczyła 1000 dukatów srebrnych, ktoby odkrył sprawcę lub sprawców tey zbrodni. Król hol: oświadczył ztąd swoje tym **Na pozwoleniem Cenzury Wileń:** — W Drukarni Kuryera Litt:

większe nieukontentowanie im bardziey utrzymując przyiazne związki z Imperatorem stara się uprzętnąć wszelkie do nieporozumienia przyczyny. Z tey okoliczności policya wydała rozkaz ażeby nikt ani uczynkiem ani słowem nieobrażał nikogo z należących do świty poselskiej. Każdy przypomina ile wrzawy i trwogi sprawiło zabóystwo posłów fr: na kongresie Raszta; — W kraiach od Hollandyi odłączonych do Francyi, sekwestrowane towary, po wysłuchaniu zdania Rady handlowey, Napoleon przedsięwziół powrócić właścicielom, za opłatą potrójnego cla: od niektórych towarow wypadnie zapłacić połowę ich wartości. Nadto ieszcze ma bydz pozwolone wprozdzenie tych towarow do Francyi.

WARSZAWA d. 30 czerwca. (z Warsza: Pozn: Zusch:) W połowie tego miesiąca przyszedł tu wodą z Saxonii wielki transport karabinow, pistoletow i szabel dla kawaleryi, fabryki francuzkiej, angielskiej i pruskiej: karabinow samych iest 15 tysięcy. Część artyleryi naszej poszła do Gdańska — Fryderyk August w czasie pobytu swojego w naszym mieście, oprócz wielu dobroczynnych wyrokow dla wsparcia ubogich, ulgi mieszkańcow, zachęcenia rolnictwa i handiu, weyrzawszy w administracyą skarbu, ustanowił dla pomocy ministrowi skarbowemu dwóch dyrektorow generalnych skarbowych Radzcę stanu Łubę i drugiego także radzcę stanu Badeniego. Pierwszy zarządzać będzie skarbem publicznym i wszelkimi iego dochodami, drugi mieć będzie dozór szczególny nad dobrami i lasami narodowemi.

WILNO d. 29 czerwca. Z ukontentowaniem i pocięgą odebrał General Maior i kawaler Łaptiew list od Marszałka wyspy Oesel w imieniu tameczney Szlachty, która wspomina Jego urządowanie. List pisany iest w tych słowach. „Jaśnie Wielmożny Mości Dobrodzieiu! Jaśnie Wielmożny W Pan zajmując tu miejsce woienego gubernatora okazałeś wszystkim mieszkańcom wyspy naszej wieloliczne dowody szczerości i dobroci swey duszy. Nadzieia oglądania dłużej JW. Pana zwierzchnikiem naszym upada, spieszemy tedy oświadczyć Jemu uczucia prawdziwey naszej wdzięczności — Dobroczynne starania rządu okazane tu przez JW. Pana w roku przeszłym, surowa ścisłość i sprawiedliwość, które JW. Pan zachowywał, rozszerzyła się na wszystkich; lecz nikt nie czuł dobroci iego rządu w takim stopniu iak urzędnicy tuteyszej szlachty, którzy mieli szczęście znać JW. Pana osobiście; oddalenie się iego osładzają sobie nadzieją, że JW. Pan i w odległości miejsca zaszczyisz ich swoją pamięcią — Ządam naymocniey aby szacunek od naszej prowincyi choć w małej części nadgradzał iego trudy i osładzał przygody: niech pomyslnosc bez odmiany będzie udziałem JWP. za iego enotliwe dla nas prace. Każda pomyslna wiadomosc o JWP. Panu przyniesie nayczulszą dla tuteyszej szlachty satysfakcyą, osobliwie dla tego, który z zupełnem uszanowaniem dla Jego osoby imieniem kollegiow i ziemskiej rady wyspy Oezela ma honor pisać się. JWP. Dobrodzieia życzliwym sługą Bugshewden Marszałek guberski. Arensburg R. 1809 marca 7 d. **DODATEK.**

1 Imieniem JO. X. Dominika Radziwiłła Ordynata Ołyckiego i Nieswizkiego czyni się w ogólności ostrzeżenie iż W. Benedykt Łukaszewicz rotmistrz trocki, jeszcze za opieki Xcia w poszukiwaniu summ znacznych w Ziemi trockim rozwinął proceder i przeniósł go do wyznaczonego Imiennym ukazem sądu gł. po zapadłych w którym dekretach, dopełniając komportacją złożył fałszywe i fabrykowane dokumenta; i chociaż dla odbycia swojej sprawy do miasta Wilna przybył, wszelako do swojej własnej sprawy nie stanął, a co większa dokumenta fałszywe zabrawszy, za granicę do księstwa warszawskiego uciekł, gdyby zatem W. Łukaszewicz fałszywemi u siebie znajdującymi się papierami a szczególnie membranami XXżąt: Radziwiłłow, niewiadomo jakim sposobem zdobył, kogo nie wiadomo, czyni się ta ostrażność póki środki ze strony JO. Xcia do osobistego w sądzie wyznaczonym W. Łukaszewiczą stawienia się przedsięwzięte nie będą podpisane.

Izydor Salmonowicz Plenipotent.

2 Sąd zjazdowy taxatorsko-exdywizorski: na majątności Tatarkę części pomieszanego na umyśle Józefa Wolbeka byłego podsędka mozyrskiego Remissyjnym Ziemstwa Bobruyskiego dekretem i rezolucjami sądu gł. z depar. gubernii mińskiej celem odkrycia funduszu dla cierpiącego przeznaczony, ad fundum wymienionej majątności w pieczę Bobruyskim gubernii mińskiej położonej w dniu 7 Junii 1810 roku zięchawszy, po zdeposydowaniu tradycyjnych possessorów i oddaniu w administracyę tegoż majątku kuratorowi WJP. Dominikowi Łappie porucznikowi wojsk Rosyji: komportacją wszelkich dokumentów na tychże possessorach do kancelaryi Ziemi Bobruyskiej w dniu 2 8bra idącego Ru decydując; iżby wszyscy do takowego terminu mający do wzmiankowanego Wolbeka i jego majątności pretensye stawiający i niestawiający na sądzie exdywizorskim w pierwszym zezdzie, w kancelaryi teyże pod upadkiem one objawili, zastrzegł, a zjazd do ostatecznej wszystkich rozprawy na exdywizyę, którą jeżeliby poprzeczeniu się z komportacją i aktów między possessorami uznanych kurator stosownie z remissyjnemi wyrokami na zafatwienie pretensyow za potrzebną rozumiał, po do pełnieniu wymiaru należnego obszerności wyrażonego majątku, roku następnego 1811 dnia 2. Xbra przeznaczył—Datt 1810 roku Junii 10 w Tatarce:

Józef Rudnicki e Podsędek Ziemi pttu Bobruyskiego
Jan Tad: Felichowski podsędek pttu Bobruyskiego
Rotmistrz Pokroszyński ziem: pttu Bobruy: Pisarz.

3 Konsystorz Rzymsko-Katolicki duchowny Metropolitalny mohilewski, na skutek podanej prozby od Juliany Katarzyny Nuczy mieszkającej w Peterzburgu; rekwirując przesławną publiczność, azali niema kto wiadomość o życiu, lub śmierci męża jej Józefa Nuczy Włocha, który krótko przemieszkawszy z swoją żoną, z Peterzburga od lat kilku wyjechał, dotąd do niej nie powraca i niewiadomo gdzie się teraz znajduje żądając zawiadomienia jego u konsystorza—Roku 1810 czerwca 4 dnia
Asesor Kanonik Mohilewski X. Antoni Sychra:

1 Wileński Policmeyster podaie do wiadomości iż tutejszy mieszczanin Szepszel Michelowicz i przykaszczyk kupca i giełdy Abela Solowiczyzyka Fałk Dawidowicz mają wyjechać za granicę, więc kto by miał jakową pretensyę mieć się iawi do Policmeystra
P. Szlykow

5 Sąd taxatorsko exdywizorski na skutek dekretu ziemstwa upitskiego, w d. 23 marca, w roku terazniejszym zapadłego, w komplecie [ze trzech osób: to jest z W.

Tadeusza Olechnowicza Przyd: [Otona Roppa, Józef Ertmana sędziow ziem: upit: złożony, do majątności Łaszmen Pomusza W. Jana Rafała Hahna dziedzicznej, w dniu 9 maja tegoż przybył: a przedsiębiorając wszystkie kwestye tak względem tego majątku, jakoteż dóbr Sztylkien Pomusza samey W, Hahnowej tymże dekretem poruczone ułatwić, to wszystko postanowił, co na mocy prawa wyrokami pierwszego zjazdu dyllacyjnemi właściwem być okazało się: szczególnie po nakazaniu rozmiaru geometrycznego Łaszmeni Sztylkien Pomuszow, po dopełnionej Inventacyi i przeznaczeniu administracyi oraz komportacyi, czynność swoją do dnia 15 gbra roku upływającego, dla ukończenia ony ostatecznego w majątności Łaszmen Pomusza, odłożył—A ponieważ tym wyrokiem dyllacyjnym komportacya na dzień i następnego mca 7bra, z obowiązkiem składania przez wszystkie strony do exdywizy wchodzące dokumentow, przeznaczoną została, zatem według wyrazow tegoż dekretu złożenie papierów w kancelaryi grodzkiej upit: w ciągu dni 10, począwszy od naznaczonego terminu uskutecznić się powinno tychże dokumentow lokacya do dnia i 8bra tegoż roku jest zastrzeżoną—Zeby zaś kredytorowie i dalsze do tego, dzieła wpływające strony nie wiadomością o nastaniu onego nie wymawiały się, i pod utratą pretensyow dowody swoje iawity; niżej podpisany na skutek zalecenia pomienionego sądu tę awizacyę do Redakcyi gazet kurjera litt, dla ogłoszenia trzykrotnego, podaie.

Adam Jasiński regent exdywizorski.

1 Na Zamkowej ulicy w domie WJPani Bieczowej pod Numerem 63 u JPana Nikodema Błażewicza w tym domie mieszkającego, znajduje się masa w osobliwym gatunku do ściemnienia włosów czerwonych albo innej jakiej odmiany na głowie, bakenbardach, na kolor czarny albo blad ciemny, może być przesyłana w naydalsze strony z poinformowaniem jak jej używać: w kilku godzinach kolor zmienia nie mily na życzący trwać może kilka miesięcy i takowe włosy myć czesać można które koloru nie zmienia do czasu pewnego.

5 Do pewnego domu potrzebuie się madam czyli gwernantka umiejąca gruntownie francuzki i niemiecki języki—Zycząca poświęcić się na takowy obowiązek, raczy zgłosić się do W. Eydziatowiczowej mieszkającej w domie bywшем Autosielskich pod tatarską bramą, a tam o obowiązkach swoich, i o nadgodzie za one odbierze zupełną wiadomość.

1 Podaje się do gazety wiadomość o zgubionych 2ch obligow przez pewnego podróżnego w mieście Wilnie, jednego na summę czter: zł: 42 miesiąca maja, drugiego zaś na rubli srebrnych sztuk 200 mca 7bra roku 1809 wydanych ktoby znalazł raczy zgłosić się do kantoru Redakcyi.

Kommissia wileńskiego prowiantkiego depa wzywając podjąć się budowy magazynu w Szawlach, do targu na dzień 1go; 10go i 20go lipca z prawnymi ewikoyami.

Od Kommissyonera Nikitina 6 iunii r. bieżącego uciekł człowiek poddany nabyty od W. Krásnoskulowa Podpułkownika na imie Jwan Foma mający lat 18 lub 19 twarzy i nosa pociągłego, bladyn, oczu i włosów swiatlych wzrostu nadmiernego, na którym surdut granatowy sukna dobrego z guzikami złotymi, koinierz axamitny czarny, kamizelka żółta, chustka na szyi czarna jedwabna, czapka barankow siwych okrągła z galonem złotym: gdyby takowego zbiegła kto poścignął raczy uwiadomić albo samego

Pana stojącego w domu sukcesorów P. Białego na kon-skim targu za Rudnicką bramą pod Nrem 572 i 414 lub do policyi wileń: gdzie przyzwoicie nadgrodzonym zostanie.

pożołem wlewkiem nie nabywali, gdyż oszukany niewin-nie może natym szkodować o czym przez gazetę kuryera littwe uwiadamia się.

Ignacy Odlanicki Poczobutt pisarz.

3 Do publiczney wiadomości w całym Imperium Rosyjskim i zagranicę podaje się pozew od WWJP. Ignacego porucznika B. W. Poll. Antoniego byłego Komissarza ziem pttu Brzeskiego Poczobutow braci, po WJP. Kazimierza Hryniewicza Adwokata upitskiego przed sąd ziemski pttu wileń: meca maia 30 dnia podany, tegoż roku meca i dnia przed Aktami Grodr pttu wileń: zeznany w słowach wy nosi się oto: obżłny WT. w roku 1810 maia 25-listem swoim zgłosił się do złtge Dłtoru iakoby zeszły s. p. urodzony xiądz Marcin Poczobut Astronom stryi Dłtorow, przez powód kuzyństwa matki swey z domu Poczobutowny a barzicy przez pamięć na to, że iakoby babk oałł: w pierwszych początkach edukacyi wspomogła onego, za co w roku 1807 apryla 29 dnia wydał pismo obligowe na rubli srebrnych 4000 i te miały być opłacone po śmierci przez sukcesorow, są to słowa listu obłł: na przeciw czemu odpowiadając Dłtorowie, a szczególnie Jgnacy Poczobut dowodzi że to jest podstęp, fałsz, czy zapisanie na blankiecie, czy adoptacya nie wiadomoj przez kogo ręki zeszłego Poczobuta Astronoma; ponieważ obżłny nie okaże iego ręką całkowitego dokumentu zapisanego, bo stryi nigdy dla nikogo dokumentu cudzą ręką pisanego nie wydawał, i tak był uważanym, ażeby najznajomsi i najznacznieysi obywatele i przyjaciele otańczający go, za pieczętarzow byli użyci, ręka onego i wiele licznych pism nadto jest znana publiczności, i nikt oney nadażyć nie mógł, chybaby od nie pamiętnych czasow mógł iakis zawałać się blankiet i to nie na walorowym papierze, nikt nie był bliższy u wiadomości wszelkich Interessow, i onemi nie urządział nad złł. Ignacego Poczobuta, i nikt nie dotykał się Interessow wszelkich, którychby Dłtor nie układał, wszelkie za tym dary czy to z potrzeby, czy z przychylności nie mogły następować, iak za poradzenie u się u złł. Porucznika, ponieważ nigdy stryi i przed rokiem 1807 i w samym tym roku i w następnych latach, póki żył, żadnego daru astronomym nie uczynił, na co była świadki, dowody pisma, i iuramenta, oprócz moralnych swych ułożeń dla zakonu i dla rodzeństwa, synowcow, oraz dla siostry swey rozłzoney, i tey nie wprzód dał aż zapytał się czy nie będzie dla synowcow z ukrzywdzeniem, obżłny nigdy nie znany w żadnym tytule kuzyństwa i spadku, uroił się podchlebiać sobie ofiarę daru na rubli 4000 za wnioskiem słabym iakoby z Poczobutowny rodzi się i iakoby w początkowej edukacyi babka obłł wsparcie czyniła; czego zeszły nie mógł potrzebować, gdyż rodzicow miał zamożnych, a sam przez powołanie moralne w roku 15 wieku swóiego wstąpił do zakonu sławnego XX. Jezuitow, gdzie przez wysoki sposób myślenia był pierwszym Astronomem w Xięstwie Litewskie i królestwie polskim, a uważanym przez publiczną opinią i pisma oraz znajomości Astronomii, i przyjęcie do towarzystwa w zagranicznych państwach w całej Europie; a obżłny przez ciąg cały ani zeszłemu stryowi, ani złłym dłtorom nie był znaiomy, i niemiałeś żadnych zasług; ieżeliby wyliczać przyszło familią od kilkuset lat domu Poczobutow rozszerzoną po wielu powiatach, toć trzebaby w głowie późney uroić, że każdy kto się rodzi z Poczobutowny powinien iaką kolwiek osiągać nad bliskość krwi sukcesyją, w czym nie dozwala prawo natury omieczu piszące; odpierając złty przygotowane kroki zakładają następane prózby: ieżli nie ma istotney gdziekolwiek dziedziczyney possessyi, tedy rękoięmstwa z myślą prawa uznania, komportacyi mianowanego obligowego pisma iakoby pod rokiem 1807 apri: 29 przez zeszłego X. Poczobuta Astronoma obżłłmu wydanego nie mniej różnych transakcyi i listow czyto z uspo obionych pieczętarzy czy też przez kogo bądź kolwiek do tego Interessu wpływających pod przysięgą przeznaczenia, lokacyi takowego pisma w kancelaryi przeznaczenia, po czym onego sądownie skasowania i zdarcia: kto się okaże bydz winnym pokarania; bliższości dłtorom przy świadectwach i dowodach do przysięgi uznania, expensami prawnymi pokarania — Powypisanu onego WW. Poczobutowie obiwiają publiczność ażeby takowego mianowanego pisma obligowego pod żadnym

Excerpt Oświadczenia roku 1810 iunii 11 dnia oświadczenie Imieniem W. Dominika Moniuszki sędzica w następney treści zapisuje się, iż gdy Ja Dominik Moniuszko, testamentem w roku 1810 maia 17 przez s. p. Maciecia Moniuszkę Starostę Plutyckiego uczynionym, a po iego zeyściu tegoż roku maia 23 do akt sądow powatowych mińskich podanym, naznaczony za Exekutora onego woli testamentowey, znajduję wniey na różne zęści rozpisana summa 1400 czer: złł numero czer: złł 1400 na zastawie folwarku Zabołocia u JW. Osztorpa Marszałka Ihumeń: i Komandora ulokowaną, a przy u rządowym opisanu ruchomości i papierow s. p. Maciecia Moniuszki na dowiedzenie takowey to wyż wzmienioney zastawy żadnych dokumentow nie znajduję oprócz tym czasowego kwitu przez W. Malczewskiego w roku 1808 marca 9 wydanego, na odebrane od zeszłego starosty Moniuszki do kassy JW. Osztorpa 1502 czer: złł numero czer: złł: 1502 inwim mającego się wydać prawa zastawnego na Zabołocie, kiedy na koniec JW. Osztorpa swoją assekuracyą w roku 1810 maia 29 mi wydana, urczył iż istotnie jest należna s. p. Macieciowi Moniuszce wyż wspomniona od niego summa, że nazapewnienie takowego długi wydał w roku 1808 marca dziesiątego prawo zastawne z Inwentarzem na swój folwark Zabołocie, do którego zeszły Moniuszko Intromissyą w tymże roku maia 6 w sądach powiatowych Ihumeń zeznaną za intromitował się nareście kiedy JW. Osztorpa przez swą uczciwość mimo zaginionych wyż wspomnionych od siebie wydanych. Praw żataż swą assekuracyą zadożyć uczynić co doswego długi wedle dyspozycyi testamentowey s. p. Maciecia Moniuszki przyrzekł, z warunkiem tym aby późniey za mogącym się kiedyżkolwiek znaleźć tylokrotnie wspomnionym prawem zastawnym do powtórney opłaty takowego długi niebył przynaglonym nazapewnienie czego ja moją rewersalną onemu wydałem Assekuracyą z tych tedy powodow oświadczać się iż iako wedle powyższego opisanu prawa zastawnego na Zabołocie, służącemu s. p. Macieciowi Moniuszce przez assekuracyą JW. Osztorpa opłata jest zapewnioną także to prawo zaginione na dalszy czas na bydz już nie nieznaczącym gdyby się późniey i znalazło że nikt zanim zadney należności od JW. Osztorpa dochodzić niebędzie mocen, ninieyszym moim Oświadczeniem zapowiadam dla większey wszystkich wiadomości onie ważności wyż wspomnionego prawa zastawnego na Zabołocie te moje oświadczenie z Xiąg ziem: powiatu Ihumeń ekstraktem wyiowszy w gazetach opublikować obowiązując, się

Dominik Moniuszko.

2 Ziemia funduszowa do Miasta Wilna należna za Rzeką Wilią i przedmieściami Sznipiszkami, przy granicy JXXZy Dominikanow Boitupskiej, idąc z miasta Goscincem ku Werkom, po prawey ręce onego położona i 4 morgi 189. prętow, i 70 kwadratowych pręcikow zawierająca, na skutek ukazu rządu guberni litewsko wileńskiego dnia 18 presentium pod Nrem 103 do rady miasta Wilna wyszłego; w dniach 24 27 28 idącego meca Junii przez publiczną licytacją na ratuszu w radzie odchodzić mającą, w każdym naznaczonym terminie od godziny 10 ranney, do pierwszey z południa, będzie na czynsz wieczny więcey ofiarującemu do kassy funduszowey mieyskiej ziemnego oddaną; o iakowey licytacyi, rada mieyska wileńska dla podania do powszeczney wiadomości, ninieysze zamierzca ogłoszenie. Datt. na ratuszu wileńskim roku 1810 meca Junii 20 dnia.

Tomasz Reyser P. R.

		Cena targowa	
		Od d. 12 Czerwca	do d. 26 tegoż
		Rub	Kop
Bezka Komisyy	Zyta syrowego	-	6.
	Pszeniczy	-	19.
	Jęczmienia	-	7.
	Owsa	-	6.
	Grochu	-	7.
	Faska Masła	-	4.
Asygnacya 100 Rubli		-	34.
Dukat		-	3.